

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 7. júna 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 a článok 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Nedostatočné spresnenie skutkového a právneho rámca sporu vo veci samej, ako aj skutočností odôvodňujúcich potrebu odpovede na prejudiciálnu otázku – Zjavná neprípustnosť“

Vo veci C-589/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Krajinský správny súd spolkovej krajiny Horné Rakúsko, Rakúsko) zo 16. novembra 2016 a doručený Súdnemu dvoru 21. novembra 2016, ktorý súvisí s konaniami:

Mario Alexander Filippi,

Christian Guzy,

Martin Klein,

Game Zone Entertainment AG,

Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH,

Martin Manigatterer,

Play For Me GmbH,

ATG GmbH,

Fortuna Advisory Kft.,

Christian Vöcklinger,

Gmalieva s. r. o.,

PBW GmbH,

Felicitas GmbH,

Celik KG,

Finanzamt Linz,

* Jazyk konania: nemčina.

Klara Matyiko

za účasti:

Landespolizeidirektion Oberösterreich,

Bezirkshauptmann von Eferding,

Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis,

Bezirkshauptmann von Linz-Land,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory J. Malenovský (spravodajca), sudcovia M. Safjan a D. Šváby,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- M. A. Filippi a M. Manigatterer, Play For Me GmbH, ATG GmbH, Ch. Vöcklinger, Gmalieva s. r. o., PBW GmbH, Felicitas GmbH a Celik KG, v zastúpení: F. Maschke, Rechtsanwalt,
- Game Zone Entertainment AG, v zastúpení: M. Paar a H. Zwanzger, Rechtsanwälte,
- Fortuna Advisory Kft., v zastúpení: G. Schmid a R. Hochstätger, Rechtsanwälte,
- rakúska vláda, v zastúpení: G. Hesse, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Braun a H. Tserepa-Lacombe, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť vo veci odôvodneným uznesením v súlade s článkom 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vyhlásil toto

Uznesenie

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 56 a nasl. ZFEÚ v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci konaní začatých zo strany osôb zodpovedných za reštaurácie, kaviarne a čerpacie stanice vo veci správnych sankcií trestnej povahy, ktoré im boli uložené z dôvodu prevádzkovania hracích automatov bez povolenia.

Právny rámec

3. Verwaltungsgerichtshofgesetz (zákon o správnom súde) z roku 1985 (BGBl. 10/1985) v znení uplatniteľnom na spory vo veci samej (ďalej len „VwGG“) v § 38a stanovuje:

„(1) Ak je na [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko)] podaný veľký počet opravných prostriedkov *Revision*, v ktorých majú byť riešené podobné právne otázky, alebo ak je dôvod domnievať sa, že mu bude predložený veľký počet opravných prostriedkov tejto povahy, môže [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)] túto skutočnosť vyhlásiť uznesením. Toto uznesenie musí obsahovať:

1. právne ustanovenia uplatniteľné v týchto konaniach;
2. právne otázky, ktoré sa majú vyriešiť na základe týchto ustanovení;
3. označenie opravného prostriedku *Revision*, o ktorom bude [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)] rozhodovať.

Uznesenia vydáva komora príslušná podľa rozvrhu práce.

(2) Ak zahŕňajú právne ustanovenia uvedené v uzneseniach podľa odseku 1 aspoň také zákony, medzinárodné dohovory politického charakteru alebo medzinárodné dohovory, ktoré menia alebo dopĺňajú právne predpisy, alebo medzinárodné dohovory, ktoré menia zmluvné základy Európskej únie, je spolkový kancelár alebo príslušný krajinský ministerský predseda, alebo ak to nie je možné, tak príslušný ústredný orgán spolkovvej alebo krajinskej správy, povinný takéto uznesenia bezodkladne uverejniť.

(3) Dňom uverejnenia uznesenia podľa odseku 1 nastávajú tieto účinky:

1. vo veciach, v ktorých má správny súd uplatniť právne predpisy uvedené v uznesení a posúdiť právnu otázku v ňom uvedenú:
  - a) možno urobiť len také úkony a vydávať len také príkazy alebo rozhodnutia, na ktoré nemôže mať vplyv nález [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)] alebo ktorými sa definitívne nerieši predmetná otázka a ktoré neznesú odklad;
  - b) lehota na podanie opravného prostriedku *Revision* nezačne plynúť; lehota na podanie opravného prostriedku *Revision*, ktorá plynie, sa prerušuje;
  - c) lehota na podanie návrhu na určenie lehoty, ako aj lehoty na vydanie rozhodnutia stanovené v spolkových alebo krajinských právnych predpisoch sa pozastavujú;
2. vo všetkých konaniach podľa odseku 1 prebiehajúcich na [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)], ktoré nie sú uvedené v uznesení podľa odseku 1:

možno urobiť len také úkony a vydávať len také príkazy alebo rozhodnutia, na ktoré nemôže mať vplyv nález [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)] alebo ktorými sa definitívne nerieši predmetná otázka a ktoré neznesú odklad.

(4) V náleze [Verwaltungsgerichtshof (správny súd)] zhrnie svoje právne posúdenie do jednej alebo viacerých právnych viet, ktoré sa bezodkladne uverejnia v súlade s odsekom 2. Odo dňa uverejnenia začne znovu plynúť prerušená lehota na podanie opravného prostriedku *Revision* a ostatné účinky podľa odseku 3 prestanú platiť.“

4 V ustanoveniach § 42 ods. 4 VwGG sa uvádza:

„Vo veci samej môže [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)] rozhodnúť, len ak to umožňuje stav konania vo veci a ak je rozhodnutie vo veci samej v záujme jednoduchosti, efektívnosti a hospodárnosti konania. V takom prípade určí relevantný skutkový stav veci s tým, že na tieto účely môže požiadať správny súd o doplnenie dokazovania.“

5 Ustanovenie § 63 VwGG znie:

„(1) Ak [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)] vyhovie opravnému prostriedku *Revision*, majú v danej veci súdy a správne orgány povinnosť všetkými dostupnými právnymi prostriedkami nastoliť právny stav zodpovedajúci právnemu názoru [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)].

(2) V náleze, ktorým [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)] sám rozhodne vo veci samej, určí tiež súd alebo správny orgán, ktorý uvedený nález vykoná. Konanie o výkone rozhodnutia sa riadi pravidlami inak uplatniteľnými na tento súd alebo tento správny orgán.“

6 Verfassungsgerichtshofgesetz (zákon o Ústavnom súde) z roku 1953 (BGBl. 85/1953) v znení uplatniteľnom na spory vo veci samej (ďalej len „VfGG“) v § 86a ods. 1 stanovuje:

„(1) Ak je na [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd, Rakúsko)] podaný veľký počet ústavných sťažností, v ktorých majú byť riešené podobné právne otázky, alebo ak je dôvod domnievať sa, že mu bude predložený veľký počet ústavných sťažností tejto povahy, môže [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)] túto skutočnosť vyhlásiť uznesením. Toto uznesenie musí obsahovať:

1. právne ustanovenia uplatniteľné v týchto konaniach;
2. právne otázky, ktoré sa majú vyriešiť na základe týchto ustanovení;
3. označenie ústavnej sťažnosti, o ktorej bude [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)] rozhodovať.

(2) Ak zahŕňajú právne ustanovenia uvedené v uzneseniach podľa odseku 1 aspoň také zákony, medzinárodné dohovory politického charakteru alebo medzinárodné dohovory, ktoré menia alebo dopĺňajú právne predpisy, alebo medzinárodné dohovory, ktoré menia zmluvné základy Európskej únie, je spolkový kancelár alebo príslušný krajinský ministerský predseda, alebo ak to nie je možné, tak príslušný ústredný orgán spolkovej alebo krajinskej správy, povinný takéto uznesenia bezodkladne uverejniť.

(3) Dňom uverejnenia uznesenia podľa odseku 1 nastávajú tieto účinky:

1. vo veciach, v ktorých má správny súd uplatniť právne predpisy uvedené v uznesení a posúdiť právnu otázku v ňom uvedenú:
  - a) možno urobiť len také úkony a vydávať len také príkazy alebo rozhodnutia, na ktoré nemôže mať vplyv nález [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)] alebo ktorými sa definitívne nerieši predmetná otázka a ktoré neznesú odklad;
  - b) lehota na podanie ústavnej sťažnosti nezačne plynúť; lehota na podanie ústavnej sťažnosti, ktorá plynie, sa prerušuje;
2. vo všetkých konaniach podľa odseku 1 prebiehajúcich na [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)], ktoré nie sú uvedené v uznesení podľa odseku 1:

možno urobiť len také úkony a vydávať len také príkazy alebo rozhodnutia, na ktoré nemôže mať vplyv nález [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)] alebo ktorými sa definitívne nerieši predmetná otázka a ktoré neznesú odklad.

(4) V náleze [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)] zhrnie svoje právne posúdenie do jednej alebo viacerých právnych viet, ktoré sa bezodkladne uverejnia v súlade s odsekom 2. Odo dňa uverejnenia začne znovu plynúť prerušená lehota na podanie ústavnej sťažnosti a ostatné účinky podľa odseku 3 prestanú platiť.“

7 V ustanoveniach § 87 VfGG sa uvádza:

„(1) V náleze sa uvedie, či bolo napadnutým rozhodnutím porušené ústavou zaručené právo sťažovateľa alebo či bolo v dôsledku uplatnenia protiprávneho predpisu, protiprávneho uverejnenia týkajúceho sa nového vydania zákona (medzinárodného dohovoru), protiústavného zákona alebo nezákonného medzinárodného dohovoru, porušené niektoré z práv sťažovateľa, a ak je tomu tak, napadnuté rozhodnutie sa zruší.

(2) Ak [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)] vyhovie ústavnej sťažnosti, majú v danej veci súdy a správne orgány povinnosť všetkými dostupnými právnymi prostriedkami nastoliť právny stav zodpovedajúci právnemu názoru [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)].

(3) V prípade, že [Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd)] odmietne ústavnú sťažnosť preskúmať alebo ju zamietne, musí tento súd rozhodnúť, ak sťažovateľ podal návrh v tomto zmysle do dvoch týždňov od doručenia rozhodnutia [Verfassungsgerichtshof ((ústavný súd)], že sa ústavná sťažnosť v súlade s článkom 144 ods. 3 Spolkovej ústavy postupuje na [Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd)].“

Spory vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 8 U osôb zodpovedných za reštaurácie, kaviarne a čerpacie stanice podozrivých z toho, že vo svojich priestoroch inštalovali jeden alebo viacero hracích automatov bez úradného povolenia, ktoré vyžaduje Glücksspielgesetz (zákon o hazardných hrách) (BGBl. 620/1989), v znení uplatniteľnom na spory vo veci samej (ďalej len „GSpG“), boli príslušníkmi finančnej polície a spolkovej polície vykonané kontroly, na záver ktorých boli predbežne zaistené hracie automaty prevádzkované bez tohto povolenia.
- 9 Tieto predbežné zaistenia sa potvrdili, dotknutým zodpovedným osobám sa uložili pokuty a hracie automaty boli zhabané.
- 10 Účastníci konania vo veci samej napadli tieto opatrenia pred vnútroštátnym súdom Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Krajinský správny súd spolkovej krajiny Horné Rakúsko, Rakúsko).
- 11 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že tak Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) v rozhodnutí z 15. októbra 2016, ako aj Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) v rozhodnutí zo 16. marca 2016 konštatovali, že monopol v oblasti hazardných hier, ktorý zaviedol GSpG, nie je v rozpore s právom Únie.
- 12 Vnútroštátny súd uvádza, že Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) naopak v konaniach začatých držiteľmi monopolu na základe Bundesgesetz gegen den unlauteren Wettbewerb 1984 (spolkový zákon o ochrane pred nekalou hospodárskou súťažou z roku 1984) (BGBl. 448/1984), v znení uplatniteľnom na spory vo veci samej, proti podnikateľom, ktorí bez úradného povolenia prevádzkujú lotérie podľa GSpG, dospel vo svojom rozhodnutí z 30. marca 2016 k záveru, že GSpG je nezlučiteľný s právom Únie.
- 13 Vnútroštátny súd tiež konštatuje, že v systéme súdnej ochrany, ako ho stanovuje rakúska ústava, môže každý účastník konania pred správnym súdom podať proti rozhodnutiu tohto súdu opravný prostriedok na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) alebo ústavnú sťažnosť na Verfassungsgerichtshof

(Ústavný súd). Európsky súd pre ľudské práva však opakovane konštatoval, že Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) ani Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) nemajú postavenie súdu v zmysle článku 6 EDLP, v prípade Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) z dôvodu, že možnosť začať konanie pred ním je veľmi obmedzená, a v prípade Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) preto, že je viazaný skutkovými zisteniami vykonanými v prvostupňovom konaní, prípadne hodnotením dôkazov posudzovaných v prvostupňovom konaní, alebo tiež preto, že *in concreto* nedodríava procesné záruky stanovené v článku 6 EDLP.

- 14 Vnútroštátny súd sa ďalej domnieva, že je úlohou odvolacieho súdu, aby vec, ktorá mu bola predložená, posudzoval inak ako súd nižšej inštalácie, a to z hľadiska zhromažďovania dôkazov a ich vyhodnotenia, ako aj vedenia kontradiktórneho konania, predovšetkým vo forme verejného pojednávania. V opačnom prípade by nebolo možné zaručiť výsledok, ktorý by bol vo všetkých ohľadoch v súlade so zásadou spravodlivého súdneho konania zaručeného v článku 6 ods. 1 EDLP, resp. v článku 47 Charty.
- 15 Vnútroštátny súd sa však domnieva, že v konaniach, v ktorých bolo vydané rozhodnutie Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) zo 16. marca 2016 a rozhodnutie Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) z 15. októbra 2016, nebola dodržaná zásada spravodlivého súdneho konania. Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) podľa neho prevzal skutkový stav tak, ako ho zistil Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Krajinský správny súd spolkovej krajiny Horné Rakúsko), a na jeho základe dospel k opačnému záveru bez akéhokoľvek vlastného dokazovania, hoci mal takúto možnosť podľa § 42 ods. 4 VwGG. Pokiaľ ide o Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd), ten sa opieral výlučne o skutkové zistenia, ktoré prijal Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Krajinský správny súd spolkovej krajiny Horné Rakúsko) bez toho, aby si zaobstaral vlastné dôkazy alebo sa prinajmenšom obsahovo vysporiadal s opačnými tvrdeniami. Okrem toho ani v jednej z týchto dvoch vecí sa nekonalo verejné pojednávanie.
- 16 Za týchto podmienok Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Krajinský správny súd spolkovej krajiny Horné Rakúsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 47 [Charty] v spojení s článkom 56 a nasl. ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že s týmito ustanoveniami práva Únie nie sú v prípadoch, keď je potrebné uskutočniť preskúmanie koherentnosti, zlučiteľné také vnútroštátne ustanovenia [ako je § 86a ods. 4 Verfassungsgerichtshofgesetz (zákon o Ústavnom súde), § 38a ods. 4 Verwaltungsgerichtshofgesetz (zákon o Najvyššom správnom súde), § 87 ods. 2 zákona o Ústavnom súde alebo § 63 ods. 1 zákona o Najvyššom správnom súde], ktoré – ako súčasť celkového systému vedúceho v praxi k tomu, že najvyššie súdy nevykonávajú žiadne nezávislé posudzovanie skutkového stavu a vyhodnocovanie dôkazov, ako aj v mnohých prípadoch, keď v súvislosti s konkrétnou právnou otázkou ide o rovnakú situáciu, prijímajú iba v jednom z nich samostatné rozhodnutie vo veci samej a vychádzajú z tohto rozhodnutia ostatné sťažnosti *a limine litis* zamietnu – povolia alebo s istotou nevyhlásia, že súdne rozhodnutia (v zmysle článku 6 ods. 1 EDLP, resp. článku 47 [Charty]), predovšetkým, keď boli vydané v súvislosti so základnými aspektmi práva Únie, ako napríklad prístup na trh alebo jeho otvorenie, následne môžu byť zrušené rozhodnutiami inštančne nadradených inštitúcií, ktoré ako také nespĺňajú požiadavky článku 6 ods. 1 EDLP alebo článku 47 Charty, bez predchádzajúceho podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 17 Podľa článku 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je určitý návrh na začatie prejudiciálneho zjavne neprípustný, môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením bez ďalšieho konania.
- 18 Toto ustanovenie je potrebné uplatniť v prejednávanej veci.

- 19 Podľa ustálenej judikatúry je postup upravený v článku 267 ZFEÚ nástrojom spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi, prostredníctvom ktorého Súdny dvor týmto súdom poskytuje výklad práva Únie potrebný na vyriešenie sporu, ktorý prejednávajú (pozri najmä rozsudok z 5. júla 2016, Ogňanov, C-614/14, EU:C:2016:514, bod 16 a citovanú judikatúru).
- 20 Nevyhnutnosť dospieť k výkladu práva Únie, ktorý je užitočný pre vnútroštátny súd, okrem iného vyžaduje, aby tento súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého sa začleňujú ním položené otázky, alebo aby prinajmenšom objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sa tieto otázky zakladajú (pozri najmä rozsudok z 5. júla 2016, Ogňanov, C-614/14, EU:C:2016:514, bod 18 a citovanú judikatúru).
- 21 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 94 Rokovacieho poriadku musí návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahovať:
- „a) stručné zhrnutie predmetu sporu, ako aj relevantné skutočnosti, ktoré zistil vnútroštátny súd, alebo aspoň zhrnutie skutkového stavu, z ktorého prejudiciálne otázky vychádzajú;
- ...
- c) uvedenie dôvodov, pre ktoré sa vnútroštátny súd rozhodol položiť otázku o výklade alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie, ako aj súvislosti, ktoré vnútroštátny súd vidí medzi týmito ustanoveniami a svojou právnou úpravou uplatniteľnou vo vnútroštátnom konaní.“
- 22 Okrem toho z bodu 22 odporúčania Súdneho dvora Európskej únie pre vnútroštátne súdy pri podávaní návrhov na začatie prejudiciálnych konaní (Ú. v. EÚ C 338, 2012, s. 1) vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania musí „byť dostatočne úplný a musí obsahovať všetky relevantné informácie, ktoré umožnia Súdnemu dvoru, ako aj subjektom oprávneným predkladať pripomienky správne pochopiť skutkové a právne okolnosti vnútroštátneho konania“.
- 23 V tomto prípade prejednávaný návrh na začatie prejudiciálneho konania zjavne nespĺňa tieto požiadavky.
- 24 Po prvé, pokiaľ ide o požiadavky uvedené v článku 94 písm. a) Rokovacieho poriadku, treba uviesť, že z tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania možno síce zistiť predmet sporov vo veci samej, avšak skutkové okolnosti týchto sporov sa v ňom takmer vôbec nevyskytujú.
- 25 Po druhé k požiadavkám uvedeným v článku 94 písm. c) Rokovacieho poriadku, a predovšetkým k požiadavke, podľa ktorej musí návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahovať uvedenie dôvodov, pre ktoré sa vnútroštátny súd rozhodol položiť otázku o výklade alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie, treba pripomenúť, že tento súd žiada o výklad článku 47 Charty v spojení s článkom 56 a nasl. ZFEÚ.
- 26 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 51 ods. 1 Charty sú jej ustanovenia určené členskými štátmi, ak vykonávajú právo Únie. Článok 6 ods. 1 ZEÚ podobne ako článok 51 ods. 2 Charty stanovuje, že ustanovenia tejto Charty nijako nerozširujú rozsah pôsobnosti práva Únie nad rámec právomocí Únie vymedzených v Zmluvách (uznesenie z 10. novembra 2016, Pardue, C-321/16, neuvverejnené, EU:C:2016:871, bod 18 a citovaná judikatúra).
- 27 Z uvedeného vyplýva, že otázku položenú vnútroštátnym súdom treba chápať tak, že sa týka výkladu článku 56 a nasl. ZFEÚ v spojení s článkom 47 Charty.

- 28 V prejednávanej veci však v žiadnej časti rozhodnutia vnútroštátneho súdu nie sú s požadovanou presnosťou a jasnosťou uvedené dôvody, na základe ktorých má vnútroštátny súd v rámci sporov vo veci samej pochybnosti o výklade článku 56 a nasl. ZFEÚ. Okrem toho nie je vysvetlený ani vzťah práva Únie a vnútroštátnej právnej úpravy uplatniteľnej v sporoch vo veci samej.
- 29 Je pravda, že vnútroštátny súd pripomína ustálenú judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej prináleží vnútroštátnym súdom, aby overili, či vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, koherentne zodpovedá cieľom, ktoré sleduje (v tomto zmysle pozri rozsudok z 30. apríla 2014, Pflieger a i., C-390/12, EÚ:C:2014:281, bod 49).
- 30 V tejto súvislosti poznamenáva, že v oblasti hazardných hier nemožno vnútroštátnu právnu úpravu dotknutú vo veci samej považovať za úpravu zodpovedajúcu tejto požiadavke koherentnosti najmä preto, že Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) a Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) len preberajú skutkový stav a jeho hodnotenia tak, ako ich zistili súdy nižšej inštancie, takže nevykonávajú skutočné preskúmanie koherentnosti, zatiaľ čo rozhodnutia súdov nižšej inštancie sú určované judikatúrou Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) a Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd).
- 31 Vnútroštátny súd však neuvádza dôvody, pre ktoré sa domnieva, že vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá rozdeľuje právomoci tak, aby sa dopĺňali, medzi súdmi nižšej inštancie, ktorým priznáva právomoci zahŕňajúce zisťovanie a hodnotenie skutkového stavu, a súdmi vyššej inštancie, ktorých právomoc obmedzuje na preskúmanie výlučne právnych otázok alebo otázok súvisiacich so základnými právami, v dôsledku toho koherentne nezodpovedá cieľom, ktoré má sledovať v oblasti hazardných hier.
- 32 Ďalej pokiaľ ide o požiadavku podľa článku 94 písm. c) Rokovacieho poriadku súvisiacu s uvedením vnútroštátnej právnej úpravy uplatniteľnej v spore vo veci samej, treba uviesť, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania síce uvádza obsah niektorých ustanovení zákona o Najvyššom správnom súde a zákona o Ústavnom súde, avšak neuvádza dostatočne jasne, akým spôsobom by sa tieto ustanovenia mohli použiť v sporoch, o ktorých rozhoduje vnútroštátny súd a ktoré sú predmetom tohto návrhu.
- 33 V dôsledku toho nie je teda splnená ani požiadavka uvedená v článku 94 písm. c) Rokovacieho poriadku, podľa ktorej musí existovať súvislosť medzi dotknutými ustanoveniami práva Únie a vnútroštátnou právnu úpravou uplatniteľnou v spore vo veci samej.
- 34 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora však návrh na začatie prejudiciálneho konania nesmie smerovať k formulácii poradných stanovísk o všeobecných alebo hypotetických otázkach, ale musí byť odôvodnený potrebou spojenou s účinným vyriešením sporu týkajúceho sa práva Únie (rozsudok z 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EÚ:C:2017:725, bod 123).
- 35 Pre každý prípad je potrebné dodať, že ak vyjde najavo, že závery jedného vnútroštátneho súdu nie sú v súlade s právom Únie, toto právo vyžaduje, aby iný vnútroštátny súd, ktorý je podľa vnútroštátneho práva bezvýhradne viazaný výkladom práva Únie podaným týmto prvým súdom, upustil, z titulu svojej vlastnej právomoci, od uplatnenia vnútroštátnej právnej normy, ktorá mu ukladá riadiť sa výkladom práva Únie podaným spomínaným prvým súdom (uznesenie z 15. októbra 2015, Naderhirm, C-581/14, neuvěřené, EÚ:C:2015:707, bod 35).
- 36 Tak by tomu bolo v prípade, keby vnútroštátny súd v dôsledku vnútroštátnej právnej normy, ktorou sa musí riadiť, nemohol vo veciach, ktoré prejednáva, riadne zohľadniť skutočnosť, že podľa rozsudku Súdneho dvora je ustanovenie vnútroštátneho práva v rozpore s právom Únie, a zabezpečiť, aby prednosť práva Únie bola riadne zaručená tým, že na tento účel prijme všetky potrebné opatrenia (uznesenie z 15. októbra 2015, Naderhirm, C-581/14, neuvěřené, EÚ:C:2015:707, bod 36).

- 37 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na základe článku 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku konštatovať, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania je zjavne neprípustný.

O trovách

- 38 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) nariadil:

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Krajinský správny súd spolkovej krajiny Horné Rakúsko, Rakúsko) rozhodnutím zo 16. novembra 2016, je zjavne neprípustný.

Podpisy